

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 20 de desembre del 2018.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data en data 22 de gener del 2014 va recaure Aute decidint:

“que estimant majoritàriament la demanda de mesures provisionals prèvies a la interposició de demanda de separació matrimonial interessada per la Sra. M.J.M. M. respecte del seu espòs Sr. E.F.B. i prosperant molt parcialment la reconvenió, ha de declarar i declara la separació de cossos provisional dels mencionats, dispensant-los mútuament dels deures que els eren imposats a resultes d'haver contret matrimoni, amb els següents pronunciaments: Primer.- establir la pàtria potestat conjunta dels dos progenitors respecte dels fills menors comuns de noms J. i E. Segon.- atribuir la guarda i custòdia dels fills menors comuns a la seva mare Sra. M.J.M.M. així com l'ús del domicili que havia estat la llar familiar. Tercer.- fixar com a règim de visites dels menors a favor del seu pare Sr. E.F.B., aquell previst en el IV.- considerant. Quart.-

fixar una pensió d'aliments en benefici dels fills menors comuns i a càrrec del pare, a raó de la suma de cinc-cents euros (500.- EUROS) mensuals per cadascun d'ells, la qual s'haurà de pagar per anticipat dins dels cinc primers dies de cada mes, i això a comptar del proper mes de febrer, per transferència bancària al compte que indiqui la progenitora que és qui la d'administrar, sent aquesta revisada anyalment en funció de la variació de l'índex de preus al consum publicat pel Govern, devent assumir ambdós progenitors i per meitats les despeses extraordinàries generades pels menors al·ludits. Tot això sense fer declaració especial sobre les costes d'aquesta instància.”.

II.- Per escrit presentat en data 7 de febrer del 2014, la Sra. M.J.M.M. formulà demanda d'execució.

III.- Per Aute dictat en data 24 de febrer del 2014, es decidí:

“Primer.- A) Requerir al Sr. E.F.B. per tal que faci efectiva al despatx d'aquesta Batllia en el termini de QUINZE (15) DIES la quantitat següent:

Pensió d'aliments febrer 2014.....1.000 €

TOTAL.....1.000 € B)

Requerir-lo per tal que assenyali béns per a la seva eventual realització, i que detalli la seva situació personal, laboral i familiar. C) Advertir-lo que en cas d'incompliment es procedirà a l'execució forçosa sobre els seus béns i al seu llançament. Segon.- No admetre a tràmit la demanda d'execució formulada per la Sra. M.J.M.M. per escrit presentat en data 7 de febrer d'enguany respecte de la resta de la resta d'import reclamat.”.

IV.- Per escrits presentats en dates 26 de març, 9 d'abril, 9 de juliol i 24 d'octubre del 2014 la Sr. M.J.M.M. formulà manifestacions, exposant que el Sr. F. no havia satisfet la quantitat de 1.000.-euros mensuals en concepte de pensió alimentària dels seus fills des del mes de març fins el d'octubre d'aquell any i demanant que es volgués procedir conforme s'interessava en l'escrit de 7 de febrer.

V.- Per escrit presentat en data 15 de gener del 2016, la Sra. M. J. M.M. formulà manifestacions, indicant que a aquella data el Sr. E.F.B. li devia la suma de 22.828.-euros (24.000.-euros menys 1.172.-euros rebuts a compte), demanant es procedís a l'execució.

VI.- Per compareixença efectuada en data 18 de gener del 2016, la Sra. M.J.M.M., manifestà, entre altres, que el defenent no havia abonat les pensions d'aliments des del mes de febrer del 2014 per import de 14.828.-euros, a la que s'havia d'afegir la suma de 6.827,57.-euros, sol·licitant es volgués procedir a l'ampliació de l'execució sol·licitada, procedint-se si esqueia a l'execució forçosa.

VII.- Per compareixença efectuada en data 6 de maig del 2016, la Sra. M.J.M.M. formulà manifestacions, indicant que en aquella data el Sr. E.F.B. li devia la suma de 26.827,57.-euros, sol·licitant es volgués procedir a l'execució.

VIII.- Per escrit presentat en data 25 de maig del 2017, la Sra. M.J.M.M. formulà manifestacions insistint per tal que es prossegueixin els presents autes d'execució i en que s'adoptessin les pertinents i necessàries mesures d'execució forçosa fins a la total liquidació del deute que ostentava el Sr. E. F.B. en concepte de pensió d'aliments i despeses extraordinàries que ascendia com a mínim a 38.828.-euros més les corresponents increments en funció de l'IPC i la quantitat corresponent per les despeses extraordinàries.

IX.- Per escrit presentat en data 5 de març d'enguany, la Sra. M.J.M.M. formulà manifestacions, sol·licitant que, amb caràcter urgència i a la major brevetat, s'enviessin els oficis escaients a la Saig Sra. G.L.J. i es fessin totes les diligències judicials necessaris per tal que no es procedís a les subhastes indicades en el cos de l'escrit i no s'aixequessin els embargaments travats sobre els béns immobles abans esmentats, sense procedir abans a satisfer i liquidar la suma de com a mínim 47.828.-euros que el Sr. E.F.R. devia en concepte de pensió d'aliments dels seus fills, i que ella entenia que havia de ser privilegiada i que s'havia de satisfer amb prioritat i preferència, per sobre de tots els restants crèdits que poguessin existir, en interès i protecció dels menors.

X.- L'Aute dictat per l'Hble. Batlle en data 22 de juny del 2018 va decidir:

“Primer.- Actualitzar el present procediment executori en la suma de 26.827,57.-euros (en concepte de pensions devengades fins el mes de maig del 2016 inclòs), de la qual n'és deutor el Sr. E.F.B.

Segon.- No fer especial condemna en costes processals” .

XI.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal del Sr. E.F.B. i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions, sol·licita que es declari la nul·litat de l'Aute dictat per l'Hble. Batlle en data 22 de juny del 2018, desestimant les pretensions de la Sra. M.J.M.M. o, subsidiàriament, desestimant la reclamació per pensions de la seva filla J. des del mes de setembre del 2015, reduint les sumes a satisfer per part del Sr. F., o, més subsidiàriament encara, deduïnt 2.500 euros corresponents al mes de juliol del 2017 i imposant a l'adversa les costes del procediment.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia Amat Llari

FONAMENTS DE DRET

I.- Com a primer motiu del seu recurs, la representació processal del Sr. E.F.B. sol·licita que es declari la nul·litat de la resolució dictada en data 22 de juny del 2018, retrotraient les actuacions al moment immediatament posterior a la formulació de l'incident d'execució, argumentant que en les presents actuacions no s'ha respectat el procediment previst pels incidents, que inclou contesta a la demanda incidental, proposició de proves i conclusions, però aquest motiu no es pot estimar.

En efecte, l'Aute dictat per l'Hble. Batlle en data 22 de gener del 2014 va decidir estimar majoritàriament la demanda de mesures provisionals prèvies a la interposició de la demanda de separació matrimonial interessada per la Sra. M.J.M.M. respecte del seu espòs, el Sr. E.F.B., prosperant molt parcialment la reconvençió del darrer i fixant, entre altres, una pensió d'aliments en favor dels

dos fills menors dels litigants i a càrrec del seu pare de 500 euros mensuals per cadascun d'ells, procediment en el què es van respectar totes les normes legals aplicables al cas i l'Aute dictat en data 24 de febrer del 2014 va decidir requerir al Sr. F. per tal que fes efectiva la suma de 1.000 euros corresponent al mes de febrer del 2104.

Posteriorment, mitjançant diversos escrits i compareixences, la Sra. M. va demanar que s'executés la citada resolució i que s'anessin afegint les sumes que el Sr. F. devia en concepte d'aliments en favor dels seus fills, fins arribar a l'import de 47.828 euros, que finalment reclamava que li fos satisfet.

En data 5 de març del 2018 la Sra. M. va formular demanda d'execució de la citada resolució, el dia 15 de març del 2018 es va dictar Aute d'ampliació d'execució de Sentència fins l'import de 47.828 euros (foli 129), el Sr. F. s'hi va oposar el dia 12 d'abril del 2018 formulant incident d'execució i sol·licitant que el citat Aute fos declarat nul, atès que incloïa pensions que havien de ser executades conforme a la Llei del Saig, o, subsidiàriament, plantejava un incident de nul·litat d'actuacions, la Sra. M. s'hi va oposar i l'Aute de 7 de maig del 2018 va decidir la nul·litat de les actuacions des del moment anterior a l'Aute de data 15 de març, atès que a partir de l'entrada en vigor de la Llei del Saig, el mes de maig del 2016, la reclamació de les pensions d'aliments dels fills s'havien de tramitar d'acord amb aquesta Llei, sense perjudici de que es produís una ampliació formal de l'import objecte d'execució d'acord amb la legislació en vigor. Ateses aquestes conclusions, es va dictar l'Aute de 22 de juny del 2018 objecte del present recurs que sols condemna al Sr. F. al pagament de les pensions d'aliments dels seus fills fins el moment en què va entrar en vigor la Llei del Saig, sense que s'obrís l'incident de nul·litat d'actuacions, ja que el Sr. F. sols el formulava subsidiàriament, raó per la qual no era precís seguir el procediment previst pels citats incidents en quan es va decretar la nul·litat d'actuacions sol·licitada de manera principal.

En aquestes circumstàncies, com posa de relleu el Mgfc. Ministeri Fiscal en el seu informe, la resolució que ara es recorre no fa més que ampliar la

quantia inicialment estimada en concepte d'execució d'una Sentència, que es va dictar amb plenitud de garanties per les parts, atesos els continus impagaments de la pensió d'aliments dels seus fills per part del recurrent, de tal manera que, si el Sr. F. considerava que aquest deute no era procedent, tenia al seu abast els recursos corresponents contra les decisions a les què havien arribat els Tribunals corresponents, condemnant-lo al pagament de les pensions d'aliments dels seus fills i no els va interposar.

II.- Argumenta en segon lloc el recurrent que l'escrit de la Sra. M. de data 5 de març del 2018 no constituïa cap demanda d'execució, o ampliació, sinó que pretenia impedir unes execucions del XXX contra un patrimoni de la seva mare que, a més a més, incloïa reclamacions posteriors a la llei del Saig i pensions per la filla gran del matrimoni que viu permanentment amb el seu pare, però tampoc aquest motiu es pot estimar.

En aquest sentit, cal examinar l'escrit d'aquesta data que consta als folis 125 i 126 de les actuacions i podem observar que en ell la Sra. M. demana que no es procedeixi a unes determinades subhastes sense abonar-li a ella abans la suma que el Sr. F. li devia, de tal manera que cal entendre que contenia una demanda d'execució, concretant en aquell moment el deute del Sr. F. en 47.828 euros.

D'altra banda, és cert que aquesta demanda incloïa unes pensions posteriors a l'entrada en vigor de la Llei del Saig, però l'Aute que ara es recorre ja ho té en compte i sols es declara competent per l'execució d'aquells imports devengats i reclamats oportunament per la Sra. M. fins el mes de maig del 2016, data en la què els primers Saigs entraren en funcions, de tal manera que a partir d'aquell moment les corresponents pensions s'haurien de reclamar seguint allò que disposa la Llei 8/2017 del 20 d'abril, de modificació de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del Saig i de la Llei 45/2014, de 18 de desembre, de modificació del Codi de l'Administració, del 29 de març del 1989, que va entrar en vigor el 18 de maig del 2017.

III.- El recurrent argumenta igualment que l'import fixat en l'Aute objecte del present recurs inclou pensions d'aliments de la filla gran del matrimoni que viu permanentment i contínuament amb el seu pare des del mes de setembre del 2015, circumstància que no s'ha pogut acreditar en no haver-se tramitat l'incident en la forma establerta per la Llei.

No obstant, va ser la Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 26 juliol 2017, confirmada per la d'aquesta Sala de data 27 de febrer del 2018, la que va declarar la separació matrimonial dels cònjuges Srs. M.J.M.M. i E.F.B., va mantenir la pàtria potestat conjunta dels dos progenitors respecte dels fills menors comuns de noms J. i E., va ratificar la guarda i custòdia del menor E. a favor de la seva mare i va atribuir la de la menor J. a favor del seu pare, ratificant la pensió d'aliments a càrrec del pare i en benefici del menor E. en els termes establerts per l'Aute de mesures provisionals de data 22 de gener del 2014 i fixant la que hauria de pagar la mare dels menors en concepte d'aliments de la seva filla J. a raó de 200 euros mensuals.

En aquestes circumstàncies l'Aute objecte del present recurs sols condemna al recurrent a abonar les pensions dels seus fills fins el moment en què calia tramitar la seva reclamació d'acord amb el que disposa la Llei del Saig, el mes de maig del 2016, raó per la qual fins aquella data el Sr. F. havia de pagar les pensions d'aliments dels seus dos fills que estaven sota la guarda i custòdia de la seva mare fins que se li va adjudicar a ell la guarda i custòdia de la seva filla, sense que el seu progenitor s'hagués oposat a les reclamacions efectuades durant els anys 2014 a 2016, ni al·legat abans del 2016 que era ell qui prestava aliments a la seva filla.

IV.- Pel que fa a la petició del recurrent en el sentit de que se li descomptin 2.500 euros del mes de juliol del 2017, cal reiterar que l'Aute objecte del present recurs sols el condemna a pagar les pensions d'aliments anteriors al mes de maig del 2016, raó per la qual el seu refús a abonar les corresponents al mes de juliol del 2017 l'haurà de plantejar davant del Saig.

V.- En desestimar-se el recurs procedeix imposar les costes d'aquesta alçada al recurrent en tractar-se de qüestions exclusivament econòmiques i de conformitat amb allò que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. E.F.B. contra l'Aute dictat per l'Hble. Batlle en data 22 de juny del 2018, que CONFIRMEM íntegrament, imposant les costes d'aquesta alçada a la part recurrent.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-